

Ik ben Klaas Oosterom. Samen met mijn vrouw Anneke waren wij één van de eerste bewoners van het Majellapark. Wij verhuisden in april 1996 daar naar toe. Mede daarom mag ik vandaag de historie van dit terrein en van het ziekenhuis vertellen.

Zo rond 1900 was het de pastoor van de Sint Vitus parochie in Bussum een doorn in het oog dat er geen katholieke ziekenzorg in Bussum was. Ziek zijn was een zaak van leven en dood en daar moest de kerk nauw bij betrokken zijn, vond hij. Dat vond zijn parochiaan, de rijke Anton Dreesmann ook. Inderdaad, de oprichter van V&D. Hij verzamelde enkele katholieke notabelen om zich heen en richtte in 1909 de Sint Gerardus Majella Stichting op. Dat was een volksheilige die in 1726 in de buurt van Napels werd geboren en die in 1904 heilig was verklaard. Hij was een voorbeeld van nederigheid, gehoorzaamheid, versterving en zieleijver. De rector van klooster Sint Joseph in Heerlen zorgde er vervolgens voor dat 3 zusters in juli 1910 naar Bussum gingen. Het waren religieuzen/nonnen in habijt, met kokervormige kap en sluier. Dreesmann had de grote villa Spiegelheuvel op het oog als voorlopig ziekenhuis. Een huis met een tuin van 20.000 m². In afwachting van het beschikbaar komen van de villa begonnen de zusters in een woning aan de Brinklaan om spreekuur te houden. In februari 1911 startte de stichting met de ziekenzorg in de villa. De derde klasse kostte 1 gulden 25, tweede klasse 3 en eerste klasse 5 gulden per dag, exclusief dokterskosten, medicijnen en verplegingsmiddelen. De eerste klas patiënten kregen zilveren bestek en het eten op dienbladen met kleedjes. Inkomsten werden ook verkregen door alleenstaande dames als pensiongasten op te nemen. Toen er geruchten in 1913 waren dat er in Bussum een Rode Kruis ziekenhuis zou komen, schrok het bestuur zo dat het snel plannen maakte voor een echt ziekenhuis. Op 16 oktober 1915 kon de eerste steen gelegd worden (die staat vandaag in het middelpunt) en een jaar later werd het ziekenhuis met één vleugel geopend.

De tweede vleugel, die in 1919 gereed kwam, betaalde Dreesmann voor het grootste deel uit eigen zak. Hij gaf niet alleen geld. Hij trakteerde elke zaterdag op taartjes. Een paar keer per week kwam hij even langs, proefde het eten, maakte een praatje en liet vaak iets lekkers achter. De hoofdingang was hier aan de Iepenlaan maar er was ook een ingang aan de Plaggenweg. Daar was een koetshuis en een wasserij. Er waren daar ook cavia's, konijnen en witte muizen voor gebruik in het laboratorium. Later kwamen daar vier varkens die met keukenafval vetgemest werden. Toen Dreesmann in 1924 70 jaar werd vroeg hij aan zijn kinderen om een ziekenwagen en schonk die vervolgens aan het ziekenhuis. De prachtige tuin van het ziekenhuis nodigde uit tot mediteren, er was een Lourdesgrot, er was een kippenhok en zusters leerden er fietsen. In 1929 kwamen de eerste leken-verpleegsters. Op 10 mei 1940 werd het ziekenhuis geëvacueerd, want het was aangewezen als oorlogsziekenhuis. Een week later kwamen de patiënten weer terug. Naast Duitse militairen was het ziekenhuis tijdens de bezettingsjaren ook een onderduikcentrum. In 1960, kwam het zusterhuis van 4 verdiepingen op de plek waar nu Majellapark 1 is. En in 1967 kwam de grote uitbreiding: een 8 verdiepingen hoog gebouw met de hoofdingang aan de Nieuwe Hilversumse weg. In 1990 sloot het ziekenhuis de deuren; in 1994 werd het complex gesloopt en vanaf 1996 kwamen de eerste nieuwe woningen op het terrein beschikbaar. Wat is er nu, 29 jaar later, nog over van vroeger? Vier oude beuken, waarvan er twee achter mij staan en het torentje van de kapel boven de oude hoofdingang. Vandaag komt daar de eerste steen bij.